

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirote pobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično cenó.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensovce, Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Dragim naročnikom, širitelom, duševnim i vrednostnim podpornikom!

Gda nam je čast, Vam, z punim božim blagoslovom podeljeno blaženo veselo novo leto želeći, vam naznamjamo sledeča:

1. Cena Novin bo doma kak lani 20 Din; all hodile bodo največ samo vsako drugo nedelo na štiri strani. Če pristopi 2500 novih naročnikov, za te peneze je damo na štiri strani vsaki hip. Če pa nede teliko novih naročnikov, bar bi lahko bilo i li ščejo poštlivani naročniki vsako nedelo na štiri strani meti „Novine,“ bodo koštale na leto 30 to je treseti dinarov. Širitelje, dajte nam glas do 15 januara, kak ljudstvo žele i naznanite nam dosta novih naročnikov.

2. Meseca januara vsaki naj plača bar polovico naročnine, če je pa li mogoči, celo. Sirote radi počakamo.

3. Ka bomo mogli sirotam dati pali brezplačno Novine, prosimo dobra srca, da se jih spomenejo i bar nam v té namen pošljejo vekšo naročnino posebno oni, kim na lastni naslov hodijo Novine. Že naprej vsem srčni jezerokratni „Bog plačaj!“

Opravištvo „Novin“.

Od praga nazaj i naprej.

Vsaka hiža ma prag, a ma ga tudi vsako leto. Zadnji den leta je njegov prag. Na njem vmerje staro leto i narodi se novo. Ravnotak se godi na tom pragi kak na korininom peni bodisi lelije, bodisi regine ali druge rože, lajniski pen vmerje, izpod njega pa žene novo mladiko korenje za novo cvetje, za nove borbe, za novo veselje ali mogoče joč. Ka bo z mladike pognane, što bi znao naprej povedati? Kakše bo novo leto, je skrito vsem ljudem. Odkrito je samo edno: negotovost, nestalnost, minljivost. — Pa glejmo z praga najoprvm nazaj! Volili smo to leto. Narod je malogda bio tak navdušen, tak eden kak letos. Tri ministre je vrgo slovenski narod, ar je spoznao, ka ne iščejo njega, nego sebé. Lažljive stranke je pogazilo naše ljudstvo i ne se dalo premotiti ni s strašili ni z dari. Negda je „föszolgabirov“ meo najveško privlačno moč pri kortešaciji; letos je v okrajnom glavari narod gledao samo uradnika, ki bi zobstom agitirao za vladno radikalno stranko i bi dobo za odgovor ne kruglice, nego zavrženost. Narod je sit praznih obljüb, delo šče viditi. Zvoli si je ljudi, ki so ž njegove sredine, da se borijo za njega. Ne njim je trbelo zlatoga teleta i plesalcev okoli njega, Mojzeša, vodnika, i ž njim čüteče vojake je šteo meti v parlamenti, ki se ne zastopijo nikoga, nego do gučali za narod proti krivici, se

to dopadne komi ali nej. Narod je čakao od te borbe velke pravice i je ešče čaka. Čakao je antonomijo i jo ešče čaka. Borba je trpela komaj polleta, v tom kratkom časi, ar je Radičova stranka ne prišla na pomoč, radikalna vladna pa svojo dano reč pojela, ka de se pogajala za antonomijo — pravim v tom kratkom časi, 24 poslancom ne bilo mogoče priboriti antonomije, ar je proti njej i radikalna i demokratska i socialistična i Pucljnova kmetijska stranka, z Nemci i z macedonskimi Törki vred. Te stranke najmre majo okroglo dvesto poslancov. Stošestdesetosem jih pa more glasati za antonomijo. Z Radičevci vred pa je okroglo komaj 110 glasov bilo za antonomijo. A on prišo nej, zato se za antonomijo ne dalo več napraviti kak niže omenimo i bič neednakosti je pa ne samo dale, nego ešče bole mlato po naših hrbtaj kak dozdej. Kuluk, povišana zemljarina i dohodnina, vojaški terhi, dragi štemplni itd. so svedok, ka nas je bič radikalov bole pokao kak ešče dozdej. I pokao bi nas stokrat bole še, če naše stranke ne bi tam bilo. Neštetokrat je ta preperečila terhe nemeravane v zakonskih predlogaj, štere bi vlada zglasala, če ne bi naših ljudi tam bilo. Štemplni bi dragši bili, dača bi ešče vekša bila, vojaški terhi bi nas bole težili, če naše stranke ne bi bilo. Borila se je ta proti vsem krivicam, glasala proti vsem krivičnim terhom i z svojim nastopom, čeravno nej dosegnola antonomije, a dosegnola je to, ka se vladna stranka maja. Minister za ministrom odstopa ali bukne, kak se pri nas pravi, i tabor tistih, ki so za antonomijo, je vsaki den vekši. Sprevidijo vnogi iz radikalne i demokratske stranke tudi, ka država v toj formi, kak je, ne more obstati, nego more se pokrajinau dati vekša sloboščina. To z drugimi rečmi pomeni: more se dati antonomija. Z polletnov borbov je zato naša stranka dosegnola to, ka naši politični nasprotniki sami previdijo, ka se centralizem mora odpraviti i mora mesto dati antonomiji. Vekšega uspeha 24 ljudi ne moglo dosegnoti i vekšega tudi nega. Gda že tisti priznajo potrebo predelanja ustave, ki so prisegali na njo, te na pragi staroga leta z ponosom i z vüpanjom lahko pravi naša stranka svojim volilcom: v novom leti ešče več dosegnemo.

— Z borbov za antonomijo, za naše pravice prestopimo v novo leto. Namen naš de to, ki idemo naprej po toj poti, štera nam je že teliko zmage prinesla. A k tomi, da več dosegnemo, je dvoje potrebno: stanovitnost i vüpanje. Stanovitnost v borbi od strani naših poslancov i vüpanje, stalno vüpanje našega ljudstva. Ka se tiče borbe naših poslancov, se vüpano, ka z božov pomočjov stanovitni ostanajo i je ne premami vso bogastvo radikalov — vüpanje volilcov v srečen izid njihove borbe pa naj novo leto ešče bole potrdi. Se vüpa narod, istina, a sleparje, krivični agitatorje drugih strank ga za svoje dobičke plašijo. Ne dajte se plašiti! Ki saga, nema prav i je slab. Položite svoje vüpanje vu Vsegamogočnoga

i ž njim okrepite borbo svojih poslancov, prle ali sledkar pride stalna zmaga, puna pravica, velika sloboščina. A ar so to velike reči, trebe dosta včiniti za nje. Na ednom ogoni ne zraste vagon pšenice. Plügi moro biti zato posejani. Tak je tudi z borbov naše stranke. Dajmo njej veliko zavüpanje v novom leti, ka nam pribori velike pravice.

Govor nar. poslanca, g. Jožefa Klekl, dec. 5. na 7. seji narodne skupščine od sekvestriranih veleposestev v Prekmurji.

Gospodje narodni poslanci! Dovolite mi, da v kratkih potezah gučim od sekvestriranih veleposestev na našoj severnoj meji v Prekmurji i to iz toga namena, da pokažem na nekorektnosti i nepravilnosti, štere se tam vršijo s prošnjov i zahtevov, da dotični g. ministri na hasek države i našega prebivalstva te nekorektnosti i nepravilnosti odpravijo.

Prvo sekvestriarno imanje, od šteroga ščem gučati, je posestvo grofa Festeticsa. Te veleposestnik ma v Prekmurji samo mali deo svojega imanja. Vekši deo leži prek Müre v Medjimurji. Meni je čast pitati gospoda ministra pravde, jeli je istina, da je z toga nad 15 jezero oralov obsegajočega imanja odpravljen sekvester? i jeli je istina, de je odajna pogodba za to posestvo že odobrena? (Dr. Krizman: Istina je!) i da to zemljo z maksimumom od jezero plügov, šteri maksimum je do ločen v gospodarsko-kulturne namene, čakovska posojilnica odava plüg tu i tam celo po 20 jezero dinaraj? (Ivan Vesenjak: Čüjte gospodje, kak se trži. Franjo Žebot: Gospodi ministri to nej znano!) i jeli je istina, da za čakovskov posojilnicov stoji nekša bečko-peštanska banka, štera je posestvo kúpila i nosi vö z orsaga dohodke na rovaš našega kmeta i maloga človeka? (Medjimurski siromak zdaj nitü z arende ne dobi zemlje, kúpiti si je pa ne more. Vr.) Vsi spoznalci razmer znajo, da stvar tak stoji, ar čakovska posojilnica nema teliko penez, da bi intereš mogla plačati svojim vlagatelom. Ona zato ne zmožna kúpiti 15 jezero oralov zemlje. Za tov posojilnicov stoji zato omenjena bečko-peštanska banka. Čast mi je pitati g. ministra pravde, ali je pogodba s tov bankov odobrena i pod šterimi pogoji? Jaz tu omenjam zahteve našega okraja gledoč na imanje, štero leži v Prekmurji pri krajih Bednja, Laze, Mürišče, Malakocija, šteri kraji so že vse včinioli, da bi se združili v edno občino, štera bi deo odavajoče se zemlje krvavo potrebüvala za šolo, pokopališče itd. Ti kraji neso dobili ničesa, čeravno so zahtevali od veleposestniške zemlje v gorüje namene. Dejstvo je, da se ta zemlja prodaja, ar sem to od samih küpcov zvedo, ki to zemljo pogajajo, a g. minister pravde pa ne se pobrigao, da bi se pri toj odaji zagovorili interesi našega maloga človeka, da bi se te rešo vsakoga vkanjenja i da bi se gledalo na naše krajevne potrebčine. (Dale.)

NEDELA.

Med Božičom i Novim letom. Evangelium sv. Lukača II. 33—40. Sv Šimeon prorokuje, ka Jezuš bo znamenje, šteromi de se protigučalo a tudi ostanenje tih pravičnih, Marijino dušo pa meč prebodne. Jezušek je pa raso, pravi te evangelium v milosti tudi, ne samo v letaj, pred Bogom i ljudmi. On je vsikdar bole kazao svoje božanske jakosti i nas je s tem navčo, da mi tudi moremo den od dneva postati popolnejši vu duši tak, kak smo starejši vu letaj. Pred vsem pa moreta rasti v nas dve največšvi jakosti: Ljubezen do Boga i do bližnjega.

Ljubézen do bližnjega.*)

Jaz mislim, da bi morali bogatci skrbno pozvedovati za takše in bi njim moralo biti v veselje, či bi njim mogli pomagati. Te dni sam čteo od duhovniškoga zavoda v Rimu, od kolegija Germanika, ki je bio tudi meni druga očetna hiša, da je bio na tom da se zapre. Pa s kakšim srcom naj zapro predstojniki zavod, ki ma v svojoj 500 letnoj zgodovini zapisano, da je vzgojto do leta 1905—5955 svetnih duhovnikov, 527 redovnikov, od teh 35 opatov, 425 pušpekov i — ka je šče več — 15 duhovnikov, ki so vmrli v službi poprijetoga betega, i 10 mantrnikov, od šterih sta že dva svctiva. Že sv. Ignacij, ustanoviteo zavoda, je pravo, da bi se raj dao odati, kak pa da bi zavod zapro. I tak so govorili zdaj predstojniki. Zato so odredili za zavod nabiranje podpor po celom sveti. — Ravno tak dobro bi bilo, či bi nabrali po vesnicah za stradajoče betežnike. Bogati ljudje bi naj prevzeli skrb za betežnike, za ednoga eli pa več! — Te betežnik je moj, bi pravo, na priliko eden bogatin! — Te pa te je moj, bi pravo drugi. — Za toga bom skrbo jaz, bi pravo tretji, i štrti . . . Bogatini, začnite z delom, organizirajte! Moj Bog, ka vse dnesden organizirajol! Kelko starih stvari! I dostakrat, kda mislimo, da organiziramo dobre reči, organiziramo v istini samo svoje razveselvanje, svojo dobičkaželnost, svojo častiželost, svojo gizdost! . . . Zakaj ne bi organizirali teda dobrih del smilenja? Za betežnike, za siromaške, nesrečne betežnike? Či je organizacija dobre stvari za nas, kak pravi pušpek Fanehaber, osmi sakrament, bi takša organizacija v istini bila: kak iz sakramentov večni — bi tekeo iz nje časni blagoslov za siromake . . .

Kda pa tak ne moremo pomagati — či ne moremo obiskati betežnikov z dari te zemle, eli či betežniki toga ne potrebujejo, — ka naj pötom včnimo? Ah, obiskujmo jih bar s tolažbov svojih vüst, s smilenov rečjov! To je že duhovno delo smilenja — pa zakaj ga ne bi povedali tudi tu, posebno šče ar dobra reč, tolažba, da moč tel. Ah, i kak potrebujejo betežniki tolažbo. I, častiti poslušalci, či ne moremo i ne znamo več tolažiti sami — skrbimo, da pride ka betežniki v pravom časi On, ki se imenuje Bog vse tolažbe i ki od sebe samoga pravi: Kak človek, ki ga njegova mati tolaži, tak bom vas tolažo. O, velka krutost je müditi se pri betežniki s sv. zakramenti! Zakaj se müditi? — Eli zato, ar bo potom včasi smrt! O, vi nespametni, nevörnü ljudje. Ka zato bo

včasi smrt, či pride v hišo Bög življenja? O moderni ljudje, kje je vaša istinska lübezen do bližnjega, do siromaškoga betežnika, do vašega lastivnoga očo, matere, brata, sestre, do vašega betežnoga deteta? . . .

V ednoj umetniškoj hiši (družini) so pravili gotovoga dneva prijatelji, ki je dosta zahajao v hišo: Dnes vam moramo pokazati svetišče našega doma. I pelali so ga v sobo, v šteroj ešče je nigdar prle nej bio. Tam nötri je ležala neozdravljivo betežna mlada hči družine. Svetišče hiše da je betežniška soba? Eli je ne to nora miseo? Pa eli je ne svetišče tisti kraj, kde se Bogi polagajo na oltar daritve trpljenja? I eli ne moremo mi darivati tam Bogi svojih daritev djanske, smilene lübezni? O, le pomislimo, kak podoben je betežnik Kristušü trpečemi! Na zvüna ne ga več lepote na njem i na znotra je njegova duša žalostna dö smrti-pravijo od Kristušü. Ah istina, s Kristušom sam pribit na križ, lahko pravi betežnik. Gledajmo tede v vsakom Letežniki Kristušü trpečega i njemi skazujmo ljubezen! Amen.

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Kapela Sv. Ane v Boreči je zvone dobila. Borečka Sveta Ana, kak mnoge druge kapele, je vu svetovnoj bojni zgübila svoje zvone, šterih zgübo je ne samo Boreča čütüla, nego okolica tudi. Naj se ta zgüba nadomesti, sta si dva do briva borečkiva kmeta Ficko Vendel cehmešter i Sukič Janoš na sebe vzela veliko skrb za spravlanje zvonov. I kama bi se obrnola lejko z vekšim vüpanjom za pomoč, či ne k našim vrlim, treznim i delavnim amerikanskim Slovencom. Tak sta v Ameriko poslala pismo, štere vsebino so domači z plebanoš tudi prepörali i v njem svoje poznance opösilä za nabiranje penez na zvone. — I naši vrlü Slovinci so njeva prošnja ne odbili, nego v svojoj čüdivitnoj dobrotivnosti so lejpo šumo penez prinesli vküp. V Pittsburgi sta poberala penez Pasičnjek Jožef iz Boreča i Sukič Jüri iz Martinja i sta nam poslala 114 dolarov 25 c. Iz South Betlehema nam je pa prišlo po nabéranji Kozar Števana iz Boreča i Šinko Ferenca iz Skakovec 118 dolarov. Z stem almoštvom je nikak tri štrti talov (3/4) stroška na zvone poravnani grätalo. Tak je z čüsta paravnö, ka sta zvona na stalen spömn te napisek dobila: „Där amerikanskih Slovincov na diko Bogi.“ Našo zahvalnost do amerikanskih Slovincov smo ešče na te način vöpökazali, ka smo za nje Bogü molili te, gda se je v türmi opravim zazvonilo z zvonami. Amerikanski Slovinci za vašo dobroto do nas bodite od nas srčno pozdravleni. Vi ste nam z vašov darovitnostjov veselje napravili, zato dober Bog naj dolzbrüše vaše skuzne britkosti i z veseljom napuni vaše srce tudi, vi ste nam priliko dali, da se ni eden med nami nede mogo spozabiti z vsakdanešnje molitve, na štero do ga zvoni opomnili z svojim glasom, zato vam pa želemo i prosimo od dobrega Boga, da se v vsej vaši zadevaj i nevolaj včasi na Bogü zmislite i Njega prosite

za pomoč, štero vam naj vsikdar delij i vas tak naj potoläži. Da ešče ednok srčno hvälo izgovorimo Vam amerikanski naši dobročinitelje, te se tudi s zahvalnim srcom spomenemo iz vsej naših drugi dobro činitelov, šteri so nas ali z penzi ali pa na drugi način, vu zadevi zvonov pomagali. Naj vas dober Bog vse blagoslovi i B. Devica Marija naj vsikdar z vami ostane z svojov obrambov. Blagoslavlanje zvonov — eden väga nikak 163 kgr, drugi pa 120 kgr. — se je vršilo dnéva 18. novembra 1923. Kak žmetno je čakalo lüstvo na teva zvona, je vöpökazalo s tem, ka si je že par dnevoj naprej prizadevalo v slovesen stališ postaviti okolico i znotrašnji del te velke, glasovitne i starinske kapele. Borečke i martinske vrle deklüne so vsö svojo znanost ponücale vu njenom okrašenji. Oltär je bio napunjeni z mnögoštevilnimi naturalskimi korinami i harmonično razdeljenje tej mnogih korin na tom visokom oltäri je do dna srca človeka na pöbožnost genolo. Pröstor pred kapelov je tudi svetešnji grato. Vse je bilo ne samo z vencami lepo opleteno i okinčeno, nego tudi prav dobro notri vtälano, zato se človeka pogled nad tov krasotov prijetno päso. Posebno pa zvona sta bila z preveč priküplivimi umetnimi korinami okrašena, zato ne čüdo, ka so ednoj deklini skuzé tekle iz očü, da je vidla, ka korine, trüd njenih rok dolstrgajo iz zvonov i je tak vlečejo gor vu türm. Zvona so blagoslovili g. Kühar Alojz domäcig plebanoš vu društvi g. Ficko Karola markovskoga administratora. Ka so slavnost vu velkoj meri povekšavale v belo oblečene z vencom opletene deklüne, dosta ljudü iz sosednih far, posebno pa g. Ficko Károl administrator, domačin z svojim dobro premislenim cerkvenim govorom, vu šterom so prav dobro pokazali, ka je vera brezi dobrih del mrtva brezi dobrih del nam ne spravi zveličanja, nam ne trbe potrdjavati ali iz srca pridöči bogplati njim z veseljom povemo.

Delegacija ministrstva financ v Ljubljani je na prošnja županske zveze za Slovenijo razveljavila svojo naredbo, s šterov je naročila davčnim uradom, ka napravijo občinam sezname za kuluk izven uradnih vör i samo proti primerni nagradi. Z ednim je odredila, ka morejo davčni uradi v bodoče takše sezname v uradnih vöräh brezplačno napraviti.

Lepa podpora za „Novine“. G. Škafar Jožef, tigovec v Beltincih, je sto dinarov podpore poklono „Novinam“ ka bi vekše mogle shajati. — Da bi bar jezero takših Škafarov meli, bi Novine ne samo velike lahko ostale, nego ešče na „Martinišče“ bi lahko lepo šumo v kraj dale. Žalibog ne samo ka podpore na Novine, — ve je niti ne prosimo, Bog nas čüvaj toga stopaja — nego še naročnine na stotine naročnikov ne plačalo na l. 1923. Dobro zarazmite, 20 Din. ne so zmogli. Pa te nam davčna oblast ešče dohodnino navrže na duge.

Podružnica udruženja vojnih invalidov v Beltincih naznanja svojim kotrigam, da obdrži svoj redni občni zbor v Lipovcih št. 3. zdaj v nedelo, 30. dec. Pridite punoštevüno. Ki ne plačao članarine, naj jo prinese ravnotak i fotografijo, ki jo še nej.

Na našo železnico. M. Sobota—Ljutomer — Ormož je v treh zadnjih mesecaj dano 17 milijon dinarov.

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

„Zakaj“ — a

„Zato, ar si plüsto k sebi človeka i si z njim gučao, ne da bi ti povedao glasilo (parolo).“

„Što pa pravi, da mi ni povedao? Jaz toga nesam pravo!“

„Povedao je, povedao . . . prav do mene je prišo i na glas povedao: Nomen imperatorum (ime cesarjev).“

„Kaj je pravo?“

„Nomen imperatorum.“

„Numen imperatorum (božanstvo vladarov) je bilo glasilo,“ se zadere Korvin nad njim vesrditi.

„Nomen ali numen (nomen—ime, numen pa božanstvo) je pa znan vse edno, mislim jaz; O eli u ta edna slova je znan ne dosta razločka. Ve pa meni tudi pravijo Armenij, pa sem vendar Herman — ali to te ne vse edno? Što bi pa poznao vaše jezikovne razločke do pičice?“

Korvin te bio sam na sebe čemerem, ar je vido, da bi boše opravo s kakim zabitim Rimlanom, kak pa s tem mošnim divjakom, tühimem

Rad bi znao, kak se boš izgučao pred vladarom niemi dene, ar tudi znaš, da se casar ne da sriati i za norca držati.“

„O ka se pa te reči zadeva, sva pa oba v kaši. (Korvin obledi pri toj reči, ar spozna, da je istina) vi si morate kaj izmisliti, da mene rešite,

če ščete rešiti sami sebé. Vej je casar vas postavo za odgovornoga za . . . tisto, na ka že je . . . desko!“

„Istino govoriš prijateo! Jaz povem, da te je cela banda napadnola i bujla. Le zapri se za nekaj dni v svoj dom, ne bo ti menkalo ne jestvine ne pijače, samo da se ta reč malo pozabili!“

Vojak je pa odišo i tak napravo, kak njemi je velo Korvin. Prle, kak je odišo iz trga, je šče vse na okrog pogledao, če bi šče kde najšo kakšno sled. Škoro poleg stebra je ležao nožek, šteroga je že nindri vido, tak se njemi je videlo. Skrbno ga shrani i odide, da napravi novi prepis casarkoga razgüasa.

Nekaj dni nato je Tibera vrgla na breg mrtveca, vojaka panonske kohorte, šteromi se je poznalo, da je bio vmorjeni.

Lüdje so mislili, da je v pijanosti spadno v vodo i se neso nikaj več brigali za njega; ali to več bi naj bole znao raztolmačiti Korvin sam.

Različna tumačenja.

Proti jütri so vzeli ljudje od svej strani na trg, da bi videli i šteli strašen, že dugo zapreteni razglas; kda so pa desko najšli prazno, so se začeli puntati. Ništerni so občüdivali poguninost i kurajžo krščenikov, štere so prle imeli za bojzljivce; drugi so se čemerili nad nesramnostjov, i ništerni so se norčevali nad casarskimi služabniki, šteri so bili odgovorni za razgas, ar se njim je kaj takšega pripetilo. Po celom varaši i po vseh šetališčaj i je ne bilo drugoga guča, kak samo od toga. Tüdi v Antoninovih toplicaj je sedela družba i se je pogovarjala od toga dogodka; bili so fiškališ Skaner,

Prokul, Fulvij i modrijan Kalpurnij, ki je nekaj brskao po starih knjigaj.

„Kakšna čüdna dogodka je s tem casarskim razglasom“ se oglasi nekaj.

„Povejte raj kakšno hüdoelstvo proti blaženim casarom, je djao Fulvij.“

„Eli ne ste čüli, da so panonskoga vojaka najšli mrtvoga, ki je pri razglasü stao na straži, pravi Prokul; dvajstüsedem ran je meo na teli od noža, izmed tej dvanašet takšij, štera je edna zadostna za smrt.“

„Ne istina, ne — “ S samov comprnijov se je zgodilo, pa ne s silov (močjov) pravi Skaner i nato nadaljuje.

„Dve ženski sta se približale k vojaki, te je svojo spico vrgoe v edno, da njoj je šla skoz tela i se je pötom zašpičila v pesek, ženski pa ne bilo nikaj. Nato zgrabi za sablo i mlati po drugoj i zgodilo se je kak, da bi po kamenji mlato . . . nifi mignola ne, samo na vojaka je sipala nekšo stvar i vojak je zleto v lüft i spadno na streho bližnje hiše. Zajtra so ga najšli spečega na stehi. Eden mojih prijatelov je sam vido lestvico naslonjeno, po šteroj so ga vzeli dol.“

„Čüdna, kaj . . . čüdna.“ Kakšni nenaavadni ljudje so krščeniki se jih več oglasi.

„Jaz pa toga nikaj ne vörjem“ pravi Prokul. „V comprniji nega takšij moči; pa mi tudi nejde v glavo, zakaj bi tej zapüščenci več znali i zamogli, kak drugi ljudje, ki so bolši od njih. Kalpurnij, odložite knjigo i nam povejte, jeli je mogoče, to kaj nam pravi Skoner, ali pa ne!“

Dale.

Carinske konference do se vršile vsaki mesec v M. Soboti. Prva se je 11. dec. Otvorila jo je z jedrnatim govdom g. upravnik Pirč. Namen teh konferenc je, da občinstvo spozna carinske predpise, ka je jako važna stvar. Gđa se bo konferenca pali vršila, se pravočasno naznani. — Od svoje strani samo odobravati moremo te konference i oprosimo naše vodilne trgovske kmečke, i delavske ljudi, da se radi vdeležijo teh konferenc.

Dvovlastniki morejo meseca januara pri svojoj carinarnici vložiti prošnju, da se njim pali prizna dvovlastniška pravica. Tiskovine za to prijavo se dobijo na okrajnom glavarstvu v M. Soboti i v D. Lendavi. (Okr. glav. št. 9096/1).

Imenovanje učiteljic. Višji šolski svet je imenoval Szép Margit, učiteljico za Doljno Lendavsko drž. ljudsko šolo, Belovič Vilmo za r. k. ljudsko šolo v Čentibo.

Za doktorski pregled po odredbi ministerskoj (št. 324.) plačajo uradniki, gđa se uradno preiščejo, 60 dinarov. To ide vsem, ki so v državnoj službi.

Zakaj je Koroška raj glasala 1. 1920.

okt. 10. za Austrijo, kak za Jugoslavijo? List „Prerod“ šteri izhaja v Ljubljani i se bori za prepotrebno treznost i pošteno oponašanje med Slovenci v 6. št. 1. 1923. poda trojo sliko, iz šterih vsaki v Boga vervažoči človek lahko sklepa, zakaj je verno slovensko ljudstvo ne glasalo za Jugoslavijo? Etak zgledajo te slike: 1. „V cerkvi miné popoldnešnji nedeljski blagoslov. Ljudje se sipljejo z cerkvi. Slaboveren slovenski vučiteo stoji pred cerkevjo i pita one, ki prihajajo z cerkvi: Ali je komedija že dokončana.“ 2. Lepa letna nedelja. Po vesi je precesija z Presv. Olt. Svetsvom. Najsvetejše je postavljeno na začasni oltarček, popeva se evangelium i deli se blagoslov, čistó v bližini pa sedi s klobukom na glavi civilno oblečen slovenski uradnik s svojov gospov.“ 3. „Jugoslovnski uradnik pride k vernómi slovenskomú kmeti i ga pita: Ali vi verjete, ka vam „pop“ pripovedava v cerkvi? — Kmet kak veren katoličanec se zna da pritrdi. — Uradnik: Ali verjete, da je Kristuš Bog? — Kmet: Kak pa da, ve je z čudami to posvedočó i od mrtvih stanó. — Uradnik: Ali ste ga vidili? — Kmet: je bilo zadostá. A te se je tudi odločó, kak bo glasúvao. Izjavo je: Za takše ljudi pa jaz ne bom glasúvao.“ Če bi v Prekmurji bilo glasjanje, ne bi spodobni zroki naj več glasov spravili za Madjarsko?

Bakovec. Dne 21. decembra popoldne ob 2. vóri je zgorela hiša Štefana Horvat. Krüh so pekli i so se saje vžigale.

Kupščin Nemeč Jožef, 63 let star oča je te mesec december pokazao svojima sinoma i sosedom vlase, s šterimi so se njegovi sinovje Števek i Vinci rodili. Prvi se rodio 1. 1894, drugi pa 1. 1895. vlasje so beli bili kak belo svilo. — Kak se vidi, vlas ne pštane samo na glavi seri, nego v papiri tudi pa tu ešče hitrej.

Daleč smo prišli. Uduženeje vojnih invalidov je objavalo v Novinah članek, ka se je pri Deutschi prek polcijske vóre kartalo i nieden orožnik ne opazo i gorjavo. „Naš Dom“ piše, ka je ta objava Novin malenkost. Mi pa pravimo: Zakon zagovoriti, če je od te nejmeneše reči samo guč, je veliko delo. Da če dovolimó zakon v malom prelomiti, nemamo juša zahtevati, da se vu velkom te drži. Kama pa brez zakona pridemo?

Klerikalni klub je prej pritiskao na g. Šiftara, piše „Naš dom“, ka je tak te ne vüpaó ostati pri radikalaj, nego nazaj stopo k krščanskoj stranki. Ta trditev „Našega doma“ popolnoma izmišljena. G. Šiftar, ne da bi njemi što reč pravo, šo sam v Beograd, odkrio celo delo, kak so ga radikal šteli kupiti, dr. Korošci, predsedniki kluba i té niti na klubovoj seji ne dao od té reči več razpravljati, ne da bi klub pritis kao na g. Šiftara. G. Šiftar je spoznao, da so laži, z šterimi so ga neštérni radikali lovili i zato kak poštenjak je odbio njihove ponúdbe. To so njemi celo lagali, ka ga njegovi pajdašje-poslanci zametavajo, sovrašijo, na njega nikaj ne dajo. On gđa vidi, z kak grdimi sredstvi ga ščejo dobiti, celo gđa je zvedo, ka njemi ešče peneze ščejo dati, je póvrigo mešetarsko bando i ostao za koj ga je naše ljudstvo zvolilo.

„Stopo je v radikalno stranko, ka bi dobro včino našemi kraji“ piše od g. Šiftara „Naš dom“. G. Šiftar ne potrebuje zagóvora od socialistov, ki so bili pomagači radikalov, zdaj so pa celo k nim prevrgli. To eb prvim na gornjo trditev. Obrđugim pa čast nam je pitati gospode okoi „Našega doma“, kakše dobrote bi mogo što prinesti od radikalov v naš kraj potom, ka so radikalaj letos delali. Zvišali so dačo na zemljo na šestkratno, dohodnino za 30,0/0, zglasali so kuluk, i strašne vojaške terhe, podignoli so takse, monopol, k propasti so pripelali posojilnice maloga človeka, slovenske i horvacke oficire so vrgli na ceste, sirotam so vzeli zemljo itd. Povejte, boži ljudje, če bi se par mcstov i poti napravilo v Prekmurji se zna

ka za naše peneze, bi to našemi narodi proti gornjim terhom zdaj pomagalo? Bodimo pravični i pametni.

Dosta dače je v orsagi zato, piše „Szabadšág“ ar je dosta klerikalnih poslancov. Hartner zato piše tak, ar je dosta otrobov v njegovoj posestvi.

Država.

Dragi razbojniki. Ar šče v Čarnoj gori zdaj nega mira pred razbojniki, je sklenola vlada povisati cene za glave razbojnikov. Tak se plača tistomi, ki Razpopoviča, Ničevića, Bosoviča buje, zgrabi, eli pomaga, da se spravijo s sveta, 100.000 dinarov za vsakoga. Drugi so cenjeni po 30 jezer dinarov.

Peški krog sveta. Te dni se je müdio v Zagrebi Henrik Schäfer (Šefer), ki potuje krog sveta. Pred dvema letoma se je namreč vadlao s predsednikom nekše ameriške družbe, da prepotuje v 6 letaj vso zemlo i napravi najmenje 55 jezer km. Či Schäfer spuni svojo obľubo, se njemi splača 200 jezer dolarov. Potuje že 2 leti i med tem je napravio 21 jezer km. V Zagreb je prišeo z Taljanskoga, od tam bo pa šo v Belgrad, potom v Carigrad.

Automobilska nesreča. Na cesti Rišanje — Nikšič v Čarnoj gori se je prevrgeo avtomobil. V njem je sedelo 11 peršon. Vse so ranjene, ena je mrla.

Nova kniga. Učiteljski dom v Maribori je založo „Narodne pravljice iz Prekmurja.“ Pravlice sta priredila Kontler i Kompoljski. Kniga se dobi pri založništvu i košta vezana 15. nevezana pa 10 dinarov.

Ponarejivalci penez zgrabljeni. Pred kratkim so v Zagrebi zgrabili vekšo družbo ponarejivalcov penez i švercarov. Eden od njih je skočo skoz okno i se jako poškodúvao.

Svet.

Avtomobil (motor) v Ameriki. Prvoga julla toga leta je bilo naračunenij 13 milijonov avtomobilov.

Keško koštajo volitve na Angleškom. Nekše angleške novine pišejo, da koštajo volitve okoli pol dva milijona funt šterlingov (okoli 10 milijard dinarov). Tej penezi so se ponúcali za agiteranje.

Zanivima štatistika (račun). Nekši modrijan, je zračuno, da potroši navaden moški v celom živienji, či se včaka 70 let, okoli 230 centov krüha, 1800 kil. mesa, 15.000 bilic i spije 23.000 litrov tekočin.

Zapovid za vničenje vseh verskij i bogoslovnij knjig v Rusiji. Kak poroča „Ruskulta“, je sovjetska vlada izdala zapovid, da se morajo vse knjige, ki nasprotújejo dühi i cilom komunizma, odstraniti iz vsej knižnic i trgovin po celoj Rusiji, posebno pa verske i bogoslovne.

Domača politika.

Zemljoradniška stranka, v šteroj je tudi bivši poljedelski minister, g. Pucelj, je grdo napadnola na seji finančnoga odbora slovensko dühovščino. Njeni poslanec je vüpaó celo to kosmato laž na svetlo dati, ka je prej na Slovenskomu teliko popov, ka je vsaki osmi človek pop i ka njim trebe vzeti popovsko službo i je spraviti v pisarne za uradnike. — Ste čüli že, boži ljudje, vekše bedarije? Znete, ka to pomeni, ka je vsaki osmi človek pop? To, ka vsaki sto farnikov ma ednoga dühovnika, törjanska fara jih tak ma sedemdeset, beltinska osemdeset nedeljska pet, bedenička sedem itd. Vidite, kakše norije znajo ljudje povedati? Pa prej za uradnike bi šli popi. Ednok je ženijo, drugoč za uradnike pošiljajo ravno listi, ki zahtevajo, naj se uradniki zrečijo, ar jih je predosta i ki zakone branijo tistim, ki dece ne bi mogli prehraniti. — Pač norcov je dosta, dober Bog njim pa daj pameti.

Finančni odbor, čeravno so se že 15. dec. začele parlamentarne počitnice, je premočó tjeđen meo še seje, na šterih je bio sprejet proračun raznih ministerstev.

Kuluk v Srbiji. Člen 24. proračunskih dvanajstín za mesec oktober-november-december se etak glasi: „Ministri za zgradbe se odobri kredit treseti milijon dinarov za dela v mesecih oktobri, novembri i decembri t. l. da se popravijo te državne česte: Beograd—Šabac, Beograd—Raška—Mladenovac—Milotovačka—Reka; Milotovačka—Reka—Topola—Kragujevac—Kraljevo; Kraljevo—Raška; Valjevo—Osečina; Osečina—Loznica; Užice—Vardište; Užice—Čajetina; Vranje—Korbevac—Bosiljgrad; Peč—Čakor—Andrijevica; Štip—Veles in Golubac—Dobra—Donji Milanovac.“ — Kak vsaki razmeti človek vidi, nega tu guča od kuluka, nego od naše dače celoga orsaga, z sterov se popravljajo ceste v Srbiji. I mi pravimo, naj se popravljajo, vsaki narod naj ma dobre ceste — a da bi se samo tam popravljale, mi bi se pa na vednakoj

cesti premetavali, ar so takše jame na njej, to pa že neide. Proti tem krivicam se je borila naša stranka, proti tem je glasala, zato je teliko kriva pri radikalaj i njihovih bivših zaveznikaj, demokrataj i samostojnih. — Kak se iz toga člena vidi penez, šteroga bi plačali mesto kuluka, bi odromao na pot, po šteroj več ne more nazaj priti. Vsaki naj se zato za delavca da pisati gor pri kuluki i nej ka dá odkúpnino. Na leto ednoga delavca da samo, ki nema od stódnarov vekše vednake porcije. Ne na vsaki den ednoga delavca, nego na vseh sedem dni ednoga delavca. Pa pri nas, gde so goste vesnice, niti telko ne bi prišio na ednoga. Zato najčednej je, zapisati se samo za delo ne pa ka te delavce dolslúžili. Delavec ostane doma, odkúpnino pa dobi beogradska centralna kasa, štero ne razmi te slovenske reči: „ka sam ti notri plačad, dajnazaj.“

Demokratska stranka se rüši. Svetozar Pribičević, bivši minister je vóstopo ne toti še iz stranke, nego iz glavnoga odbora stranke. Dve skupini sta v njej, edna Pribičevićova, štera je za dozdašnji centralizem i druga Davidovičova, štera bi bila za neko autonomijo. Naši slovenski liberalci, dr. Žerjav, dr. Kukovec itd. držijo vsi z Pribičevićom, Slovencom neščo pripoznati slobočine, autonomije.

Svetovna politika.

Grško. Tam se je zgodila važna izprememba. Pri volitvaj, štere so se pred kratkim zvršile so dobili većino republikanci pa venizelovci. Ar je med venizelovci tudi dosta poslancov, ki čütijo republikansko, je skoro gvišno, da postane Grčija republika. Po volitvaj je mela vlada sejo i na toj seji so sklenoli, da opotijo krala, naj odide do tečas iz države, dokeč narodna skupščina ne sklene, ali bo Grčija nadale kraljevina, ali pa republika. Krao se je nato podab po ladji na Rumunsko k svojim testi. Na leto prej dobi 1 milijono drahem penzije ali krüšnoga. V našem Belgradu bi radi bili, či bi krao duže ostao, zato so se nekaj vmes vtikavali, nego grški politiki se za to ne brigajo. Je prav, ka ma sosid sos'di zapovedavati kak naj vertiva na svojem dvorišči.

Veselo novo leto vsem našim kupcom. Ivan Markovič, D. Lendava.

Tisztelt vevómnek boldog újévet kívánok. Markovics János, üveg- és porcellán-kereskedő D. Lendava.

Razglas.

Oddajalo se bode po znižanih cenah na javni dražbi drva i les. Mesto plačila v gotovini jemalo se bode tudi žito. Prednost imajo interesenti agrarne reforme.

Javna dražba.

Sredo, 2. januarja 1924. ob 9. uri dopoldne se odda hraste v Berikah.

Četrtek 3. januarja 1924. ob 9. uri dopoldne izdelana drva i stoječi les v Vučji gomili.

Petek, 4. januarja 1924. ob 9. uri dopoldne izdelani les i les na panju pri potoku v Šalamoncih.

Soboto, 5. januarja 1924. ob 8. uri dopoldne izdelana drva i les na panju v Mačkovicih.

Ponedeljek, 7. januarja 1924. ob 9. uri dopoldne stoječe hraste v Mlajtincih.

Upr. sekvestr. veleposestva
Szapary
v Murški Soboti.

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plača najbolje
dolarje in zlate peneze.

ODA SE LES

stoječi z zemlov vréd ali pa brez zemlé
samo posekati i stara cimprana hiža pri
Lovenjak Janoš i Prosečkovejési
št. 4. pošta Mačkovic. Prekmurje.

Krščanski mir.

pisar: Hari Leopold ev. bogoslovec.

Tak mislite, ka vam nikaj ne fali, ali či svoj žitek gledate, to bodete vidli, ka je vaše srce tak čarno, tak preveč kmično kak noč, da mesec ne sveti, v šterom srci vsikdar nevoščencost i greh kraljuje. Či vaše vüsti to pravijo, ka vse mate, te v vašem srčedna neznanja (žica) ete reči nese v vaša vüta: ti slab človek bogme nikaj dobroga neimaš. Gledajmo globše v to delo. Od koga visi vaš mir? Lehko od vašega dobroga činjenja, od vašega srca, ali od zvünskoga srečnoga vüpanja? O te se bogme vsaki den lahko preobrnejo, najbolje ljübljeni cajt ednok najbolje bridek postane, če svojo blaženost na vüpanje zidate. Ešče i jaj vam, če se je ne notri poklonila kmična noč, či ednok viher goristane, šteri je že ne daleč, či pride vaša starost, da že va s tari svet ne bode poštvüvao, da že vas ne bode nüco, či ednok po vas pride smrtni kosci i vaše telo ljudstvo v cintor sprevodi, kde bode velika tihoča kraljüvala, vašo dūšo pa Bog pred sebe pozove, ka začnete te vi brez i znotranjega dūševnoga mira? Te bodete previdli, ka ste sami sebe znorili, ali že bode kesno.

Zato, Pobožni Krščeni, paščite se i bodite na pomoč svojim bližnjim, nesite njim z čistim srcem i dajte njim spoznati Boži mir, šteri je vekši od vsakoga znanja takšega mira ete svet ne more dati, ali vzeti vam ga tūdi ne more, ar vam ga je Bog dao i te mir vam bode blaženost spravo. Te Boži mir samo tisti dobi, što čisto srce ma i što vsikdar na Boga misli, što Jezusa zapovedi ne samo z vüstami i z rečmi, nego z vsakim svojim delom zdrži. Takšega človeka Bog nikdar ne nja na sebe, nego potrošta ga, da je žmeten njegov križ i šče na smrtnoj posteli. O idite vž na vsako pot i pelajte te nevrone, nepravilne na ednako, na Božo pot, roko njim dajte, zovite je k sebi i v štero hižo te notrišli, mir bode tam naveke.

II.

Zvün Božega mira ešče je etoga sveta, med ljudmi stoječi mir, šteri samo v čistom srči kraljuje. Gledajmo mi tūdi na to, naj mir bode med ljudmi, živmo v miri med sehom i spravmo mir tam, kde ga nega.

Ništerni ljudje to pravijo, kak morem jaz z drugim v miri živeti, či on to nešče? To je vse edno, naj drugi greh dela, vi lagoje z dobrim nazaj plačajte, što mir išče, on se ne zboji od največši zadevov, on zna, ka v pravičnoj ljübeznosti takša Boža moč kraljuje, štera ešče to lagoje srce miri, on ve, ka je mir v ljübeznosti Boga, on zna, ka je nepravilnost bolše od drugih zatrpili, kak drugim včiniti.

Pitate dale, kak naj jaz mir gorzdržim, či mene čest i moja dūšnavest na to truca, ka naj jaz sodim? Jaz vam to pravim, sodte one šteri so soda vredni, ali pri sodi naj ljübeznost kraljuje, ar Bog tūdi v ednoj roki orožje i v drugoj ljübeznost nosi. Pokažite, ka ljübite našega najvišjega Gospoda, ne bojte se od drugih ogrizavanja, stojte močno, kak pečina, kak prvi krščeni, či je Bog z nami, što proti nam „Si Deus pro nobis, quis contra nos.“ Ali so takši ljudje, šteri za veliki dobiček dolzatajijo Boga, ali tej nigdar ne bodo vidili nebesa.

Ljudje so nikdar ne v miri živeli, da je Jezus krščansko maticerkev nastavo, te so židovje i poganje tūdi preganjali krščeni i keliko ljudi je moglo nedužno smrt gorivzeti. I dnes tūdi to vidimo, ka svet, ljudje neščejo v miri živeti z bližnjimi, z sosedi svojimi, zato ar so vnogi ljudje tak nevoščeni, ka se njihovo srce vesel, či drugoga nesreča, križ goripoišče. Več mesti v držini tūdi nega mira, nego bitje i kreganje.

I zakaj se to godi, ka je tomi glavi zrok? Glavni zrok tomi, ka v držini nega mira, je nevrnost i pitvina. Pitvina ne samo dūšo mori, nego telo tūdi na nikoj spravi. Kelko ljudi je, šteri v nedelo, da bi v Božo hižo mogli iti, te v Šatana hižo, v gostilno ido, te ne ka bi svojo deco dobro včili, nego lagojo peldo njim kažejo. Poglednite tistih starišov deco, šteri so alkohola robi, deca je takšna, kak roditelje, ar sad ne spadne daleč od dreva. Krščeni i obüdite se i hodite nazaj k Bogi, šteroga ste zapustili i dostokrat ste ga zatajili. Hodite nazaj vi, hūdi sinovje i hčeri, i proste Boga, naj vam odpusti vaše velike grehe. Či bodete poštvüvati Boga i sami sebe, či te molili Jezusa Kristuša, te bode mir kraljüvao med vami naveke.

Tak mislim, ka z etoga spoznamo, kak trno, kak preveč trbej mir na etom sveti, zato vsi na to gledajmo, ka si naj mir spravimo. Iščemo i zdržimo mir, blaženi so oni, ki ljübjijo mir, pravi Jezus, ar se oni zvejo za Božo deco, blaženi so oni, ar oni največši klinč majo, šteri mir so apoštolje tūdi nazveščavali v našega zmožnoga Boga i v Jezusa Kristuša imeni. Oni blaženi

morejo biti, ar je njihov gospod mira kralj i njihov orsag je mira orsag. Jezus je zato prišo na ete svet, ka naj mir spravi etoga sveta ljudstvi s svojov krvjov, s svojov smrtjov i s svojim goristanenjom od mrtvi.

Prekmurski dijak.

Sestanek prekmurskih dijakov.

V soboto, dne 29. decembra t. l. predpoldan ob 9 h. se vrši v *Beltincih* v šoli sestanek vseh prekm. dijakov, ki so v dij. zvezi. Ker se bodo na sestanku obravnavale stvari, ki so važne za vse, zato prosim vse dijake in dijakinje, da se sestanka udeležé.

Dolžnost vsakega je, da sodelnje pri delu za skupnost.

V slučaju zelo slabega vremena (če bo malo deževalo, ali snežilo nič ne škodi) se preloži sestanek na ponedeljek (31. dec.)

Mogoče je, da se zborovanje zavleče prek poldan, zato naj prinese vsak kaj malega s seboj, da ne bo „kruleto in trebuho . . .“

Pridite vsi!

K. F.

Gospodarstvo.

Cene silja doma.

Pšenica	100 kg.	K. 1000—1200—
Žito	" "	1000—
Ječmen	" "	1000—
Oves	" "	900—
Kukurica	" "	900—

Cene živine.

Govedina	1 kg.	K. 100—
Teletina	" "	" 120—
Svinjsko meso	" "	" 100—
Mast	" "	" 180—
Slanina	" "	" 160—

Zagrebečka borza

dne 27. decembra 1923.

Amerikanski dolar 1 dolar	K 346—
Austrijska krona 100 K	K —50
Čeho-Slov. krona 1 K	K 10-18
20 kronski zlat	K 1200—
Francoski franc 1 frank	K 1870
Madjar. K 100 (nova em.)	K 1.—
Švic. fran. 1 fr.	K 63-50
Talijanske lire 1 lira	K 15-28
Zürich:	
Dinar 100 Din.	Šv. frcs 650

Pošta.

Činč Jožef. Petanci. Poslao si nam 13/1-97 Din. 50 par i 18/VII. 215 Din. Ar je više poslano, prosimo odgovor v kakši namen je poslano. Mogoče je ovih širitelov naročnina ali ešče kaj za stero leto? P. Szeredy. Dobrovnik. V obilnosti je s tem plačana naročnina za l. 1923. Hvala lepa. Eden siromak je za višek brezplačno dobo to leto naš list. M. Vinčec. Chicago 2043. W. Van Buren Str. Dinarov, 415 dobili. Najlepša hvala. Radi bi pa znali jeli je to tūdi Ros Štefana naročnina? Prosimo, razložite to pošiljatev. Talaber J. V. Dolenci. Dobite prošeno, če se dobi tam delo, gotovo je to ne.

Mali Oglasi

Srečno, veselo novo leto želim vsem svojim odjemalcem! Anton Klemenčič trgovec z mešanim blagom, vinom in pivom, Beltinci.

Srečno, veselo blaženo novo leto želim vsem svojim odjemalcem, prijatelom i znancom Škafar Jožef, trgovec z usnjom, v Beltincih.

Veselo i zdravo novo leto voščim vsem svojim odjemalcem! Albin Sagadin, trgovina usnja i špicerije v Beltincih.

Klepec Pavel in sinovi iz Beltincev vsem svojim odjemalcem žele srečno od Boga blagoslovljeno novo leto.

Blaženo novo leto žele svojim kupcom Kralj Vekoslav, pekarna v Beltincih.

Pekovski majster Franc Dečko v Beltincih veselo novo leto žele svojim odjemalcem.

Čeh in Gašpar, trgovina v M. Soboti svojim kupcom žele blaženo novo leto.

Blagoslovljeno novo leto žele „Slovenska knjižgarna“ v M. Soboti svojim odjemalcem.

Hotelir Dobrai v M. Soboti vsem svojim obiskovalcom blaženo novo leto žele.

Brata Šiftar v M. Soboti trgovina na veliko srečno novo leto žele svojim kupcom.

Veselo novo leto vsem odjemalcem. B. Cimerman, delikatesna trgovina v M. Soboti.

Blaženo novo leto vsem obiskovalcom. Sidonija Novak, slaščičarna v M. Soboti.

Brata Kühar, trgovina z mešanim blagom, v M. Soboti, žele svojim odjemalcem blagoslovljeno novo leto.

Veselo novo leto vsem našim kupcom. Prekmurska tiskarna v M. Soboti.

Ivan Peterka, trgovina z železninov v M. Soboti, žele svojim odjemalcem srečno novo leto.

Krüha, vina, vsega do vole, dūšnoga zveličanja pa največ žele predsedništvo i tajništvo SLS za Prekmurje v tom novom leti vsem kotrigam Kmečke zveze!

A. Hirschl, trgovina z gotovimi oblekami v M. Soboti žele blagoslovljeno novo leto svojim odjemalcem.

Veselo novo leto vsem odjemalcem. Bra ta Brumen, trgovina z meš. blagom v M. Soboti

Veselo blaženo novo leto želim vsem svojim poštvüvanim odjemalcem Kocet Ivan, trgovec z mešanim blagom v Črenšovcih.

Vsem cenjenim obiskovalcom i poznancom želi srečno novo leto. Ludovik Vukan, Centralna Kavarna D. Lendava.

Tisztelt vendégeimnek és ismerőseimnek boldog új évet kívánok. Vukan Lajos, Központi Kávéház, D. Lendava.

Veselo in srečno novo leto žele vsem svojim cenjenim odjemalcem, prijatelom i znancom, pa prosi za nadalno naklonjenost.

Trgovina Peter Osterc
v Beltincih.

Na prodaj

je v Mali Polani hiša i več zemljišča v Nemčovi njivi i senožati pokojnega krčmarja Ivana Poredoš. Kupci naj se obrnejo na advokata dr. Viljema Némethy v Dol. Lendavi.

Zavolo obnovitve obrata včasik odam
kompletno mlinsko žagalno šker i okrožno žago (cirkular)

Oda se tūdi kompletna mlinska šker, stoječa iz: 1 duplinski, 2 enostavna valeka, 2 par kamla, cilindri, vzvleki (Zufugi) i transmission.

Šker je ešče v obrati pri:

ANTON MAITZ mlinar v SOTINI
p. Rogošovci.

Gostilna hiža z pohištvom, 2 štali, magazin, ograd, šume, pole, se zavolo žmetnoga betego oda po nizkoj ceni. V gostilni, šteroj dobro ide, je tūdi trafika. Što jo šče kupiti, naj si jo pride gledat k

Stojko Boltžari, gostilničari,
Peklenica 24. pri M. Središču,
Medjimurje.

Podpirajte **Novine!**